

РЕШЕНИЕ

№ 787

Гр. Перник, 10.12.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на десети декември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар Е.В. и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 856 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ срещу съдебно решение № 250 от 08.10.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 204/2014 година по описа на районен съд Радомир, с което е отменено наказателно постановление № 23-2307379 от 05.12.2013 година, издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Експанжън“ ООД, ЕИК***, седалище и адрес на управление гр. П.***, в качеството му на работодател, представлявано от управителя А. С. С.*** за извършено нарушение по чл. 12, ал. 5 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата, на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 300 (триста) лева.

Касаторът твърди, че районният съд не е обсъдил правилно всички събрани във връзка с делото доказателства, което го е довело до погрешни фактически и правни изводи и постановяване на необосновано и неправилно решение. Заявява, че проведеното административнонаказателно производство е съобразено с изискванията на ЗАНН, като същевременно не е допуснато ограничаване на правото на защита на нарушителя. Моли съда да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по съществуващото на спора като потвърди процесното наказателно постановление.

Касаторът редно призован не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба „Експанжън“ ООД, гр. Перник се представлява от адвокат К. С.****. Възразява срещу касационната жалба и моли решението на първата съдебна инстанция, като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Представителят на окръжна прокуратура Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага първоинстанционният съдебен акт да бъде оставен в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалваният съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на районен съд Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива отменено. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на районен съд Радомир е приел за безспорно от фактическа страна, че на 28, 30.10.2013 година и на 04.11.2013 година, при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство относно обект на контрол –заведение за бързо хранене „Диабло“, находящо се в гр. Радомир, площад „Свобода“ № 10, стопанисван от настоящия касационен ответник, инспектори на Д „ИТСО“, към момента на приключване проверката установили, че „Експанжън“ ООД, гр. Перник, в качеството му на работодател не е определил във вътрешните правила за работната заплата условията, при които се зачита сходния характер с работата, длъжността или професията при определяне размера на допълнителните трудово възнаграждения за придобит трудов стаж и професионален опит. За така установеното, на 04.11.2013 година със съставяне на акт за нарушение, срещу дружеството в качеството му на работодател е образувано административнонаказателно производство. Актът е съставен в присъствието на пълномощника С. В. С.***, съответно предявен и връчен на последната в това й качество, видно от приложено пълномощно от 01.11.2012 година, дадено от управителя на наказаното дружество. Производството е завършило с издаване на процесното наказателно постановление, като е наложена имуществена санкция в размер на 300 лева.

При така установеното от фактическа страна районен съд Радомир, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, установил порок на същото, обуславящ процесуална незаконосъобразност, отразила се и на правото на защита на наказаното лице, който е достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. Решаващият първоинстанционен състав

е установил, че процесният акт за установено нарушение е връчен на лице, посочено като пълномощник на дружеството, по силата на пълномощно, дадено от управителя на наказаното дружество на „ФСК КАРТЕЛ“ ЕООД, гр. София с посочени в пълномощното негови представители – физически лица, измежду които и С.В. С.***. Първоинстанционният съд е установил че към момента на съставяне на процесния акт няма надлежно връчване на упълномощеното дружеството лице, поради което е приел, че административнонаказателното производство е започнало в противоречие със законовите изисквания поради връчване на съставения акт на лице без представителна власт спрямо наказаното дружество.

Освен горното районният съд установил и следващ порок на проведеното производство за налагане на административно наказание, предвид неспазване правилото на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, състоящо се в липса на изложени в пълнота правнорелевантни факти, обосноваващи квалификация на процесното нарушение като маловажно в смисъла на чл. 415в от КТ, тъй като липсвали изводи относно наличие на изискваните от посочената правна норма предпоставки, обосноваващи нейното приложение.

На посочените основания процесното наказателно постановление е отменено без спорът да бъде разгледан в неговото съществуване.

Решението е правилно, макар касационният съд да не споделя изводите за наличие на първото посочено в съдебния акт основание за отмяна на наказателното постановление, а именно връчване на акта на лице без представителна власт по отношение на наказаното дружество. Предвид спецификата на казуса и приложеното по преписката пълномощно, касационният съд намира същото за относимо и достатъчно да се приеме, че актът е съставен, предявен и връчен на лице, изрично посочено, достатъчно идентифицирано, във валидно и достатъчно конкретно относно действията, които всеки един изброени представители може да извършва от името на „Експанжън“ ООД, гр. Перник, включително и относно получаване на съставяни актове за извършени административни нарушения.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя позицията на първата съдебна инстанция относно посочено съществено нарушение на правилата за водене на производството за налагане на административно наказание. Посочената за нарушена законова разпоредба в санкционната ѝ част е несъответна на обстоятелствата по извършване на нарушението и установяванията на наказващия орган, съдържащи се в НП, с което са нарушени изискванията на ЗАНН за реквизити. В акта липсват изводи, подкрепени и с доказателства, относно реализиране на същностните елементи на маловажно нарушение в смисъла на чл. 415в от КТ, а именно, че нарушението е отстранено веднага след неговото установяване по реда на КТ и че от него не са произтекли вредни последици за работници или служители. Не на последно място административнонаказващият орган не е мотивирал решението си да наложи наказание за маловажно нарушение в размер на максимума, предвиден за такова деяние, което пречатства и преценката относно спазване правилата за определяне на административните наказания, заложиени в чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Горното обосновава извод за правилност на решението на първата съдебна инстанция да отмени като незаконосъобразно процесното наказателно постановление на посоченото основание. Предвид това обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на закона следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от гореизложеното Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 250 от 08.10.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 204/2014 година по описа на районен съд Радомир.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ:/п/

/п/